

Zecimea: Banii și Marea luptă dintre Hristos și Satana (Bătălia pentru bani)

Studiul de față își propune o trecere în revistă a diverselor pasaje din Biblie și alte cărți inspirate cu privire la **zecime** sau **zeciuială**. **Zecimea** desemnează a zecea parte din venitul unei persoane. Vom vedea că persoanele credincioase din vremuri străvechi au oferit lui Dumnezeu a zecea parte din bunurile lor, din recoltele lor și chiar mai mult decât atât. Vom analiza și răspunderea pe care o are creștinul de astăzi în fața lui Dumnezeu și actualitatea acestui principiu al zeciuiei.

1.Zecimea în Vechiul Testament

- Proprietar sau administrator?
- Zecimea înainte de existența poporului evreu
- Zecimea și poporul evreu

2.Zecimea în Noul Testament și istoria creștinismului

- Zecimea la creștini în generația apostolilor
- Zecimea și creștinul de astăzi

1.Zecimea în Vechiul Testament

- **Proprietar sau administrator?**

“Căci ce sunt eu, și ce este poporul meu, ca să putem să-Ți aducem daruri de bună voie? **Totul vine dela Tine, și din mâna Ta primim ce-Ți aducem.**” 1 Cronici 29:14

„Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos, și ca niște **ispravnici** ai tainelor lui Dumnezeu. Încolo, ce se cere dela ispravnici, este ca **fiecare să fie găsit credincios** în lucrul încredințat lui.” 1 Cor. 4:1,2

„**Al Domnului este pământul** cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!” Ps. 24:1

- **Zecimea înainte de existența poporului evreu**

„**Melisedec**, împăratul Salemului, a adus pîne și vin: el era **preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt**. Melisedec a binecuvîntat pe Avram, și a zis: „Binecuvîntat să fie Avram de Dumnezeul Cel Prea Înalt, Ziditorul cerului și al pământului. Binecuvîntat să fie Dumnezeul Cel Prea Înalt, care a dat pe vrăjmașii tăi în mâinile tale!” Și **Avram i-a dat zeciuială din toate**”. Geneza 14:18-20

De unde a știut Avram despre zecime? Biblia nu scrie despre nici un precedent, dar din exemplul lui Avram este evident că era o practică a celor credincioși. Moise, cel care a redactat cartea Genezei, nu a considerat necesar să dea explicații despre o practică adânc împămîntenită, despre care avem toate motivele să credem că a început de la Adam și Eva, primii **administratori** ai acestei planete, rânduți de Dumnezeu.

„Iacov a făcut o juruință, și a zis: „Dacă va fi Dumnezeu cu mine și mă va păzi în timpul călătoriei pe care o fac, dacă-mi va da pîne să mînc și haine să mă îmbrac, și dacă mă voi întoarce în pace în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu; piatra aceasta, pe care am pus-o ca stîlp de aducere aminte, va fi casa lui Dumnezeu, și **Îți voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da.**”” Geneza 28:20-22

Iacov este un al doilea exemplu care precede existența poporului evreu și legile primite prin Moise,

în care se includea și porunca cu privire la zecime. Evident că Iacov știa despre zecime de la bunicul său Avraam. Așa cum Sabatul (păzirea zilei a șaptea) a fost dat pentru om, și zecimea a fost dată pentru om (nu pentru evrei doar).

- **Zecimea și poporul evreu**

„Orice zeciuială din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.” Levitic 27:30

“Fiilor lui Levi le dau ca moștenire orice zeciuială în Israel, pentru slujba pe care o fac ei, pentru slujba cortului întâlnirii.” Numeri 18:21

- „Am auzit deasemenea că părțile Leviților nu li se dăduseră, și că Leviții și cîntăreții, însărcinați cu slujba, fugiseră fiecare în ținutul lui. Am mustrat pe dregători, și am zis: „Pentru ce a fost părăsită Casa lui Dumnezeu?” Și am strîns pe Leviți și pe cîntăreți, și i-am pus iarăș în slujba lor. Atunci tot Iuda a adus în cămări zeciuiala din grâu, din must și din untdelemn. Am dat cămările în grija preotului Șelemia, cărturarului Țadoc, și lui Pedaia, unul din Leviți, și le-am adaos și pe Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, căci le mergea numele că sînt credincoși. Ei au fost însărcinați să facă împărțirile cuvenite fraților lor.” Neemia 13:10-13
- „Din vremea părinților voștri voi v'ați abătut dela poruncile Mele, și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor. Dar voi întrebați: „În ce trebuie să ne întoarcem?” Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?” Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?” Cu zecuielile și darurile de mîncare. Sînteți blestemați, cîtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime! Aduceți însă la casa vistieriei toate zecuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvîntare. Și voi mostra pentru voi pe cel ce mîncă, (lăcusta) și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în cîmpiile voastre, zice Domnul oștirilor. ”Maleahi 3:7-11
- “Zecimea trebuia să fie folosită numai pentru leviți, seminția care fusese deosebită pentru slujba aceasta. Cortul întâlnirii, ca și templul de mai târziu, a fost construit în întregime numai din daruri de bună voie, iar pentru ca să se acopere diferitele cheltuieli și reparațiile, Moise rînduise ca, ori de cîte ori se făcea numărătoarea poporului, fiecare să contribuie cu o jumătate de siclu pentru slujba sanctuarului”. PP 526
- “Contribuțiile cerute de la evrei pentru scopuri religioase și de binefacere se ridicau aproape la un sfert din veniturile lor. S-ar fi putut aștepta ca o așa grea impunere să aducă poporul la sărăcie, dar sincera ascultare de aceste rînduiri era, din contră, o condiție a bunăstării lor.” PP 527
- “Pe măsură ce se întinde lucrarea de evanghelizare, se vor cere pentru întreținerea ei mai multe mijloace decât mai înainte; și aceasta face ca legea zecimilor și darurilor să fie acum o și mai urgentă necesitate decât era în economia ebraică.” PP 528
- **A doua zecime pe care o dădeau evreii**
„După trei ani, să scoți toată zeciuiala din venitul tău din anul al treilea, și s'o pui în cetățile tale. Atunci să vină Levitul, care n'are nici parte, nici moștenire cu tine, străinul, orfanul și văduva, cari vor fi în cetățile tale, și să mîncă și să se sature, pentru ca Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvinteze în toate lucrările pe cari le vei face cu mâinile tale”. Deut. 14:28,29
- „Pentru a încuraja adunarea poporului în vederea serviciului divin și, de asemenea, pentru a se purta de grijă de cei sărmani, se cerea o a doua zecime din toate veniturile. Cu privire la zecimea dintâi, Domnul spusese: „Fiilor lui Levi le dau ca moștenire orice zeciuială în Israel” (Numeri 18, 21). Cu privire la a doua, El poruncise așa: „Să mîncă înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege ca să-Și așeze Numele acolo, zeciuiala din grâu tău, din mustul tău și din untdelemnul tău și întâii născuți din cireada și turma ta, ca să te înveți să te temi întotdeauna de Domnul, Dumnezeul tău” (Deuteronom 14, 23,29; 16, 11-14). Zecimea aceasta, sau echivalentul ei în bani, trebuia să fie adusă timp de doi ani la locul unde se afla sanctuarul. După ce Îi aduceau lui Dumnezeu un dar de

mulțumire și o anumită parte o dădeau preotului, închinătorii trebuia să folosească restul pentru o sărbătoare sfântă la care trebuia să ia parte **leviții, străinii, orfanii și vădulele**. În felul acesta erau luate măsuri pentru jertfa de mulțumire și mesele de sărbătoare anuale, iar poporul era adus în societatea preoților și leviților, pentru ca să fie învățat de aceștia cele cu privire la serviciul divin și încurajat să ia parte la el.

Totuși, **la fiecare al treilea an, această a doua zecime trebuia să fie folosită acasă, pentru întreținerea leviților și a săracilor**, așa cum a spus Moise: „Ei să mănânce și să se sature în cetățile tale” (Deuteronom 26, 12). Această zecime forma un fond cu scopuri de binefacere și ospitalitate.” PP 530

2.Zecimea în Noul Testament

- **Zecimea la creștini în generația apostolilor**

“Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că **voi dați zeciuială** din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credințioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea **să nu le lăsați nefăcute**.” Mt. 23:23

În acest pasaj Iisus nu vorbește împotriva practicii zecimii, ci o așează pe o temelie sănătoasă a caracterului. Faptul că fariseii dădeau zecime din izmă, mărar și chimen, plante foarte mici, cu o greutate foarte mică, care nu se cultivau pe o suprafață mare, dă pe față de asemenea **zgârcenia** lor de a rotunji pozitiv sumele ce reprezentau zecimea. Asemănător putem și noi da pe față aceeași atitudine atunci când la socotirea zecimii încercăm să fim foarte preciși, la nivel de leu și bani, în loc să rotunjim spre un multiplu de 5 sau 10.

„Și apoi aici, cei ce iau **zeciuială**, sunt niște oameni muritori; pe când acolo, **o ia Cineva, despre care se mărturisește că este viu**.” Evrei 7:8

Din ceea ce scrie apostolul Pavel este evident că în zilele noastre Dumnezeu continuă să primească zecimea credincioșilor. În Vechiul Testament, închinarea și jertfele, administrate de preoțime și Leviți în cortul întâlnirii și ulterior la Templu, făceau necesară generozitatea evreilor prin zecimea și darurile pe care le aduceau, nu pentru a întreține o categorie de oameni ci pentru ca Planul de Mântuire, explicat prin toate detaliile închinării, să fie făcut cunoscut întregii planete. Evident că Dumnezeu nu are nevoie personal de banii noștri, dar lucrarea Evangheliei, **proclamarea adevărului unei planete întregi, are nevoie de resurse financiare**, pentru ca oameni credincioși, slujitori ai lui Dumnezeu, să poată alergera cu solia lui Dumnezeu în toate cele patru colțuri ale pământului. Este privilegiul nostru, nu doar datoria noastră, de a fi parte a acestui efort misionar, atât prin implicare personală fizică, cât și prin zecimea și darurile noastre.

„Vedeți bine dar cât de mare a fost el [Melhisedec], dacă pînă și **patriarhul Avraam i-a dat zeciuială** din prada de război!... Fiindcă iată ce se mărturisește despre El: „Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec”. Evrei 7:17

Iisus este preot după rînduiala lui Melhisedec, iar Melhisedec este prezentat ca fiind un exemplu al unei preoții care este validă în zilele noastre.

„Căci Scriptura zice: „Să nu legi gura bouului cînd treieră bucate”; și: „Vrednic este lucrătorul de plata lui.”” 1 Tim 5:18

“În adevăr, în Legea lui Moise este scris: „Să nu legi gura bouului care treieră grîul!” Pe boi îi are în vedere Dumnezeu aici? Sau vorbește El înapoi pentru noi? Da, pentru noi a fost scris astfel; căci cine ară, trebuie să are cu nădejde, și cine treieră grîul, trebuie să-l treiere cu nădejdea că va avea parte de el. **Dacă am sămănat printre voi bunurile duhovnicești, mare lucru este dacă vom secera bunurile voastre vremelnice?** Dacă se bucură alții de acest drept asupra voastră, nu ni se cade cu mult mai mult nouă? Dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta; ci răbdăm totul, ca să nu punem vreo piedică Evangheliei lui Hristos. Nu știți că cei ce îndeplinesc slujbele sfinte, sînt hrăniți din lucrurile dela Templu, și că cei ce slujesc altarului, au parte dela altar? Tot așa, **Domnul a rînduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia, să trăiască din Evanghelia**”. 1 Cor. 9:9-14

- ***Darnicia creștinilor din primul secol:***

„Mulțimea celor ce crezuseră, era o inimă și un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sînt ale lui, ci aveau toate de obște. Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți. Căci nu era niciunul printre ei, care să ducă lipsă: **toți cei ce aveau ogoare sau case, le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute, și-l puneau la picioarele apostolilor;** apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie. Iosif, numit de apostoli și Barnaba, adică, în tâlmăcire, fiul mîngâierii, un Levit, de neam din Cipru, a vîndut un ogor, pe care-l avea, a adus banii, și i-a pus la picioarele apostolilor.” Fapte 4:33-37

- “Acum, când iudeii căutau să nimicească tînăra biserică, **Nicodim** s-a ridicat în apărarea ei. Fără a mai da pe față precauție și șovăială, el a încurajat credința ucenicilor și **a folosit averea sa, spre a sprijini biserica din Ierusalim și înaintarea lucrării Evangheliei.** Aceia care altădată i-au dat cinste, acum își băteau joc de el și-l prigoneau; **el a devenit sărac în bunurile lumii acesteia;** totuși, nu a șovăit în apărarea credinței sale.” AA 105¹

- ***Zecimea și creștinul de astăzi***

Astăzi trăim într-una din perioadele cele mai binecuvîntate ale istoriei în ce privește accesul la informație de natură spirituală (acces la Biblie și la o foarte diversă literatură religioasă), confortul, ușurința deplasării pe distanțe mari, siguranță personală și siguranța bunurilor (comparat cu alte perioade ale istoriei), protecție și servicii sociale etc. Având în vedere toate aceste binecuvîntări, **generozitatea creștinului** de astăzi ar trebui să fie direct proporțională.

- Redăm mai jos câteva pasaje inspirate care să fie o călăuză pentru cei care doresc să facă alegeri informate și sănătoase din punct de vedere duhovnicesc, cu privire la zecime.

- ***Zecimea este a lui Dumnezeu***

“Toți ar trebui să-și aducă aminte că **cerințele lui Dumnezeu vin înaintea oricărei alte cerințe.** El ne dă cu împlinire și contractul pe care l-a făcut cu omul este ca a zecea parte din averile sale să le înapoieze lui Dumnezeu. Domnul, plin de îndurare, încredințează servilor Săi comorile Sale, dar **cu privire la zecime El zice: Aceasta este a Mea.** Exact în măsura aceea în care Dumnezeu a dat omului proprietatea Sa, **omul trebuie să-I înapoieze lui Dumnezeu cu credincioșie o zecime din tot avutul său.** Acest deosebit aranjament a fost făcut chiar de Hristos.

Lucrarea aceasta cuprinde în sine rezultate solemne și veșnice și este prea sfântă spre a fi lăsată pe seama impulsului omenesc. Noi nu trebuie să ne simțim liberi de a trata problema aceasta așa cum alegem noi. **Ca răspuns la cerințele lui Dumnezeu, trebuie să fie puse deoparte, în mod regulat, rezerve considerate sfinte pentru lucrarea Lui.**” (6T 384)

- „Eu vorbesc despre **sistemul zecimii,** totuși cât de sărăcăcios se arată el minții mele! **Ce mică prețuire!** Cât de zadarnică este strădania de a măsura cu reguli matematice timp, bani și iubire, în schimbul unei iubiri și al unui sacrificiu care nu pot fi măsurate și calculate! **Zecimi pentru Hristos! O, ce recompensă sărăcăcioasă, nedemnă pentru ceea ce costă atât de mult!** De pe crucea Golgotei, Hristos cheamă la o predare necondiționată. El i-a făgăduit tînărului învățător al legii că, dacă a vîndut tot ce avea, a dat săracilor și a luat crucea Lui să-L urmeze, va avea o comoară în cer. **Tot ce avem să fie consacrat lui Dumnezeu.** Maiestatea cerului a venit în lume să moară ca jertfă pentru păcatele omului. Cât de rece și egoistă este inima umană, care întoarce spatele unei atât de neasemuite iubiri și se apucă de lucrurile iluzorii din această lume!” 4T 119

¹ Titlurile cărților scrise de EW din care sunt citate diverse pasaje au prescurtarea și paginația folosită în edițiile din limba engleză. Pentru a verifica pasajele, puteți folosi site-ul <https://egwwritings.org/singleframe.php>. Același site e util și pentru căutarea pasajelor și în limba română, cele care sunt traduse, desigur.

- „Sunt câțiva **purtători de steaguri credincioși** care niciodată nu se dau înapoi de la datorie sau să se eschiveze de la răspunderi. **Inimile și pungile lor sunt totdeauna deschise la fiecare apel pentru mijloace spre înaintarea cauzei lui Dumnezeu.** Într-adevăr, se pare că unii sunt gata să depășească datoria lor, ca și când se tem că vor pierde ocazia de a-și investi partea în banca cerului. **Alții vor să facă cât mai puțin posibil.** Ei își strâng comoara sau risipesc bani pentru ei înșiși, dând fără plăcere o nimica toată pentru susținerea cauzei lui Dumnezeu. Dacă fac o promisiune sau o juruință lui Dumnezeu, după aceea o regretă și vor să evite plata ei atâta timp cât pot, dacă nu întru totul. **Ei fac ca zecimea lor să fie cât mai mică cu puțință, ca și când s-ar teme că ceea ce redă lui Dumnezeu este pierdut.** Diferitele noastre instituții se pot afla în criză de bani, dar această categorie acționează ca și când pentru ei nu contează dacă ele progresează sau nu. Și totuși, acestea sunt uneltele lui Dumnezeu cu care să se lumineze lumea.” 4T 477

Destinația zecimii

- „Dumnezeu așează mâna Sa asupra tuturor averilor omului zicând: Eu sunt proprietarul întregului Univers, și toate bunurile acestea sunt ale Mele. **Zecimea pe care voi ați reținut-o, Eu am rezervat-o pentru susținerea slujitorilor Mei în lucrarea lor de a deschide Scripturile înaintea celor care sunt în ținuturile întunericului, care nu înțeleg Legea Mea.** Folosind fondul Meu de rezervă pentru a satisface propriile voastre plăceri, voi ați jefuit sufletele de lumina pe care Eu luasem măsura ca ei să o primească.” 6M 387
- „Resursele rezervate ale lui Dumnezeu nu trebuie să fie folosite la întâmplare. Zecimea este a Domnului, și cei care se amestecă spre a face cum vor ei vor fi pedepsiți cu pierderea comorii lor cerești, dacă nu se pocăiesc. Să nu mai fie îngădită lucrarea pentru faptul că zecimea a fost abătută pe alte canale, altele decât acela singur, la care Domnul a spus că ea trebuie să meargă. Trebuie să se facă prevederi pentru aceste alte ramuri de lucrare. Ele trebuie să fie susținute, dar nu din zecime. Dumnezeu nu S-a schimbat; **zecimea încă trebuie folosită pentru susținerea slujitorilor lui Dumnezeu. Deschiderea de noi câmpuri cere mai multă eficiență pastorală decât avem acum și trebuie să fie mijloace în casa tezaurului.**” 9T 249
- “S-a dat în mod clar lumină cum că **acea care slujesc în școlile noastre, predând Cuvântul lui Dumnezeu, tâlcuind Scripturile, educând pe elevi în cele ale lui Dumnezeu, trebuie să fie întreținuți din zecime.** Această învățătură a fost dată cu multă vreme mai înainte, iar mai de curând a fost deseori repetată. ” 6T-215
- “Unii greșesc foarte mult uitând că misionarii ar trebui să fie misionari medicali. Un pastor al Evangheliei va avea de două ori mai mult succes în lucrarea lui, dacă înțelege cum să trateze boala. Mereu mi-a fost dată tot mai multă lumină în privința acestui subiect. **Unii care nu văd utilitatea instruirii tinerilor pentru a fi medici, atât pentru minte, cât și pentru trup, spun că zecimea nu ar trebui folosită pentru susținerea misionarilor medicali,** care își consacră timpul pentru tratarea celor bolnavi. Ca răspuns la astfel de păreri, eu sunt instruită să spun că mintea nu ar trebui să fie atât de îngustă încât să nu poată pricepe adevărul situației. Un pastor al Evangheliei care este și misionar medical, care poate trata bolile fizice, este un lucrător cu mult mai eficient decât unul care nu poate face acest lucru. ” MM 245
- “**Zecimea trebuie să ajungă la aceia care lucrează în domeniul predicării și al învățării Cuvântului, indiferent dacă sunt bărbați sau femei.**” EV 492
- “**Instituțiile, care sunt unelte ale lui Dumnezeu de a continua lucrarea de pe pământ, trebuie să fie sprijinite.** Trebuie clădite case de rugăciune, întemeiate școli și case de editură prevăzute cu condiții favorabile, pentru a face o lucrare mare de publicare a adevărului în toată părțile lumii. **Instituțiile acestea au fost rânduite de Dumnezeu și trebuie susținute prin zecimi și daruri de bunăvoie.** Pe măsură ce lucrarea crește, vor fi

necesare mijloace spre a o duce înainte cu toate ramurile ei. Cei care au fost convertiți la adevăr și au fost făcuți părtași ai harului Său pot deveni conlucrători cu Hristos, făcând sacrificii voluntare și aducând daruri de bunăvoie.” 4T 464

Acest ultim citat nu contrazice alte citate în care EW nu a încurajat folosirea zecimii pentru cheltuieli de construcție. Atunci când numărul de credincioși este suficient de mare și sunt resurse locale suficiente, nu e bine să fie folosită zecimea pentru construcții pentru că sunt văduvite alte zone ale lumii, unde **“nu există nici biserici și nici zecimi”**.

În Oakland, California s-a ridicat o biserică ce dispunea de 1500 de locuri, în anii 1880. Costul total, inclusiv terenul și amenajările interioare, a fost de \$36000. Zece ani mai târziu, datoria s-a diminuat la \$12400 dar din diverse motive membrii au avut mari dificultăți în a face plățile pentru creditul ipotecar. Pe 1 februarie 1897, C.H.Jones îi scria lui E. White: „Avem o urgență. Suntem în pericolul să pierdem clădirea dacă nu ne plătim datoria... Ar fi greșit soră White dacă, în aceste condiții, am păstra o parte din zecime pentru o perioadă, pentru a lichida datoria, iar suma reținută să o considerăm un împrumut pe care îl vom înapoia Conferinței cât mai curând posibil? Dacă e greșit să procedăm așa, nu vrem să mergem pe acest drum; dacă este corect, va fi o mare ușurare pentru biserică.”

Iată și răspunsul pe care l-a dat Ellen White:

“Există situații excepționale, când sărăcia este atât de mare încât **poate fi necesar să fie folosită zecimea pentru a procura un loc umil de închinare**. Dar lucrul acesta nu se aplică la Battle Creek sau Oakland.”—Ms 24, 1897; 1MR 191

Răspunsul oferit de EW se referă la reținerea zecimii de către o biserică locală pentru cheltuieli legate de construcție. Asemenea cheltuieli erau în sarcina Conferinței. (așa cum menționează citatul din Mărturii vol. 4, pag. 464) Biserica din Oakland era suficient de numeroasă încât să nu aibă nevoie de asemenea măsuri.

„Fiecare suflet care este onorat cu poziția de a fi un ispravnic al lui Dumnezeu trebuie să păzească cu grijă banii din zecime. Acestea sunt mijloace sfinte. Dumnezeu nu aprobă ca voi să împrumutați din acești bani pentru orice altă lucrare. Va conduce la rele pe care acum nu le puteți discerne. **Cei din Oakland să nu se atingă de acești bani**, pentru că **sunt misiuni care trebuie susținute în alte câmpuri, unde nu există nici biserici și nici zecimi**”. - Scrisoarea 81, 1897; 1MR 185

În anii 1895-1896 s-a construit Sanatoriul Boulder, cu un cost de \$80000. Din această sumă, \$60000 au fost oferiți din fondurile Conferinței Generale, care erau practic zecime. Ellen White a obiectat cu privire la acest mod de finanțare a cheltuielilor cu construcția instituției. Pe 19 iunie 1899, dânsa scria:

„Am fost întrebată în scris dacă am lumină cu privire la Sanatoriul Boulder... Lumina pe care Domnul a binevoit să mi-o dea este că **nu a fost corect să construim sanatoriul cu bani oferiți de Conferința Generală**”. - Scrisoarea 93, 1899

Pentru ce nu ar trebui folosită zecimea?

Zecimea nu trebuie folosită pentru ajutarea săracilor:

- „**Văduvele și orfanii** trebuiau întreținuți cu contribuții de la biserică. Nu biserica avea să le ușureze nevoile, ci **donății speciale**. Zecimea trebuia consacrată Domnului și era folosită întotdeauna pentru întreținerea lucrării.” WM 275
- “**Zecimea este pusă deoparte pentru utilizare specială. Nu trebuie să fie privită ca un fond pentru săraci**. Ea trebuie dedicată în mod deosebit pentru întreținerea celor care duc lumii solia lui Dumnezeu și nu ar trebui să fie deviată de la acest scop.” WM 277

Nu pentru sprijinirea studenților pentru a-și urma studiile:

- “Toate aceste lucruri trebuie făcute, așa cum propui, pentru a ajuta pe studenți să obțină o educație; întreb însă, nu ar trebui să acționăm în această problemă cu altruism și să creăm un fond din care să se poată lua bani pentru asemenea situații? Când vedeți un tânăr sau o

tânăra promițătoare, să-i oferiți sau să-i împrumutați suma necesară, cu ideea că este un împrumut și nu un dar. Ar fi mai înțelept să se procedeze așa. Apoi când banii sunt returnați, pot fi folosiți pentru educarea altora. Dar acești bani nu trebuie să fie luați din zecime, ci dintr-un fond separat creat pentru acest scop. Acest lucru va da naștere la verticalitate morală, împreună simțire și patriotism în mijlocul membrilor. E nevoie de planuire atentă și de ajustări judicioase în lucrarea lui Dumnezeu în toate compartimentele ei. Să nu se facă însă planuri sărăcicioase, zgârcite în folosirea părții consacrate susținerii lucrării, deoarece în curând trezoreria ar fi goală.” DG 258

Nu este pentru a ne împrumuta din ea când suntem la strâmtorare sau pentru afaceri:

- “Ceea ce a fost pus deoparte, potrivit Scripturilor ca aparținând Domnului, constituie venitul Evangheliei, și nu mai este al nostru. Nu e altceva decât un sacrilegiu ca un om să ia din tezaurul lui Dumnezeu pentru a se servi pe sine sau pe alții în afacerile lor lumești. Unii au făcut greșeala de a abate de la altarul lui Dumnezeu ceea ce I-a fost anume dedicat Lui. Toți ar trebui să privească lucrul acesta în adevărata lui lumină. **Nimeni, când ajunge în strâmtorare, să nu ia banii consacrați scopurilor religioase și să-i folosească pentru folosul său, liniștindu-și conștiința spunând că-i va da înapoi, cândva în viitor.** Mult mai bine este să se reducă cheltuielile pentru a corespunde cu venitul, să se restrângă cerințele și să se trăiască în limitele mijloacelor, decât să se folosească banii Domnului pentru scopurile lumești.” 9T 247

Nu pentru cheltuieli de întreținere la locașuri de închinare:

- „Poporul Lui de azi trebuie să-și amintească faptul că **locașul de închinare este proprietatea Domnului și că trebuie să i se poarte de grijă cu scrupulozitate. Dar fondurile pentru lucrul acesta nu trebuie să vină din zecime.**” (9T 248)
- „Mi s-a arătat că este greșit să folosim **zecimea pentru acoperirea cheltuielilor neînsemnate ale bisericii.** Aceasta este o îndepărtare de la metodele corecte. Ar fi mult mai bine să ne îmbrăcăm cu haine mai puțin scumpe, să reducem din plăcerile noastre, să cultivăm tăgăduirea de sine și să achităm aceste cheltuieli. În acest fel, veți avea o conștiință curată, însă îl înșelați pe Dumnezeu de fiecare dată când puneți mâna în casierie ca să luați banii necesari acoperirii cheltuielilor pentru biserică.” CS 103

Nu pentru colportori:

- „Alții, la rândul lor, își închipuie că vânzătorii de cărți și **colportorii** ar trebui să fie susținuți din zecime. Dar se face o mare greșeală atunci când zecimea este îndepărtată de la scopul pentru care urmează să fie folosită — susținerea lucrătorilor [ministers]. Ar trebui să fie astăzi în câmp o sută de lucrători bine calificați, acolo unde acum este numai unul.” (9T 248)

Folosirea zecimii în anumite situații excepționale

Pentru acoperirea cheltuielilor colportorilor în zone unde lucrarea se face cu dificultăți

W.C. White relatează faptul că pentru unii colportori s-a oferit un salariu parțial în Australia, în timpul în care și Ellen White era acolo. Pe 11 iunie 1902, el îi scria directorului cu publicațiile din Uniunea de Conferințe Lake: „Nu este înțelept să oferim un salariu regulat colportorilor și să le reținem comisioanele din vânzări. Am studiat această variantă de multe ori și cred că o asemenea soluție nu duce decât la ruină financiară pentru Conferință și la demoralizarea colportorilor. Există multe locuri, totuși, unde trebuie să fie prezenți colportorii noștri, dar este foarte dificil să lucrezi acolo. Cred că este spre binele lucrării dacă sunt selectați bărbați și femei, credincioși, care să meargă în orașele și în câmpurile dificile, cu promisiunea că vor fi sprijiniți cu 2-3 dolari pe săptămână pentru a acoperi cheltuielile pe care le au în timpul unei asemenea lucrări în condițiile în care comisioanele pe care le au din vânzări nu sunt suficiente. Am văzut că acest plan dă rezultate excelente și cred în el din toată inima.

În coloniile din Australia nu ne permiteam să plătim lucrători biblici după modelul de lucru

de până acum, dar am reunit cât de mulți colportori am putut pentru a vinde Ecoul Bibliei și Revista de sănătate și cărțile noastre mai mici în orașele mari, și am plătit 2-2.5 dolari pe săptămână fiecăruia din zecimea de la Conferință pentru a acoperi cheltuielile dâșilor. Cred că va fi nevoie să urmăm un asemenea plan în multe câmpuri dificile.” — W. C. White to J. B. Blosser, 11 iunie 1902

Deși nu avem o declarație din partea lui Ellen White care să specifice acest tip de folosire a zecimii, este destul de evident faptul că dânsa a fost de acord cu această practică folosită în Australia chiar în perioada în care dânsa a locuit acolo.

Pentru cumpărarea unui loc de închinare atunci când membrii nu au resurse financiare suficiente

“Există situații excepționale, când sărăcia este atât de mare încât **poate fi necesar să fie folosită zecimea pentru a procura un loc umil de închinare**. Dar lucrul acesta nu se aplică la Battle Creek sau Oakland.”—Ms 24, 1897; 1MR 191

Prea săraci pentru a da zecime?

- “**Nici un om, fie el bogat sau sărac, nu-I poate da slavă lui Dumnezeu printr-o viață de indolență**. Timpul și tăria fizică sunt tot capitalul pe care îl au mulți oameni săraci; iar acesta este în mod frecvent irosit prin **iubirea comodității și în lenevie nepăsătoare, încât nu au nimic să-I aducă Domnului lor în zecimi și daruri**. Dacă bărbaților creștini le lipsește înțelepciunea de a lucra cu cea mai mare eficiență și de a-și folosi corect puterile fizice și mintale, ar trebui să aibă blândețea și umilința minții, care să-i ajute să primească îndrumări și sfaturi de la frații lor, pentru ca judecata mai bună a acestora să suplinească propriile lor lipsuri. **Mulți săraci care se mulțumesc acum să nu facă nimic pentru binele semenilor lor și pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu ar putea face mult, dacă ar vrea**. Înaintea lui Dumnezeu, ei poartă aceeași răspundere pentru capitalul lor, care constă în putere fizică, precum bogatul pentru capitalul său bănesc.” 3T 400

Zecimea care nu a fost dată timp de ani de zile, adusă în cele din urmă de cei care au neglijat această datorie față de Dumnezeu:

- „În cursul săptămânii următoare, unii dintre aceia care nu se purtaseră în mod drept cu ceea ce aparținea lui Dumnezeu, și în consecință **s-au separat de El**, au început să dea înapoi ceea ce reținuseră. **Un frate nu mai dăduse zecimea de doi ani de zile**. El i-a dat secretarului Conferinței nota cu zecimea reținută, la care s-a adăugat **dobânda**, ajungând la suma de 571,50 de dolari. I-am mulțumit lui Dumnezeu că fratele a avut curaj să facă lucrul acesta. Un altul a dat nota sa cu 300 de dolari. Un alt om, care apostaziase atât de mult, încât era puțină speranță ca să-și mai întoarcă vreodată picioarele pe calea neprihănirii, a dat nota sa de 1.000 de dolari. Am propus atunci ca aceste sume reținute mult timp din zecime și daruri să fie **alocate misiunii Europei Centrale**. Astfel că acestea și sumele donate cu ocazia sărbătorii nașterii Domnului, aproape 6.000 de dolari, au intrat în tezaurul bisericii din această comunitate, pentru a fi **trimise misionarilor lucrării lui Dumnezeu**.” 5T 643

Un vai asupra celor care nu sprijină prin efort personal și financiar lucrarea misionară:

- “Când un slujbaș, care a lucrat cu succes în aducerea de suflete la Isus Hristos, părăsește lucrarea sacră pentru a obține un câștig vremelnic, el se cheamă un apostat și va fi făcut răspunzător față de Dumnezeu pentru talentele care au fost întrebuințate greșit. Când **oameni de afaceri, fermieri, meseriași, negustori, avocați** etc. devin membri ai bisericii, ei **devin slujbași ai lui Hristos**, și cu toate că talentele lor pot fi complet diferite, **responsabilitatea lor de a face să înainteze cauza lui Dumnezeu, prin efort personal și cu mijloace proprii, nu este mai mică decât cea care apasă asupra pastorului. Vaiul**

care va cădea asupra pastorului, dacă nu predică Evanghelia, va cădea tot atât de sigur asupra omului de afaceri dacă, cu diferiții lui talanți, nu vrea să fie conlucrător cu Hristos în realizarea acelorași rezultate. ” 4T 468.

Slujitori plătiți din zecime și atitudinea lor față de reforma sanitară

- “Pentru ce unii dintre frații noștri slujitori ai Evangheliei manifestă un atât de slab interes față de reforma sanitară? Pentru că **învățătura cu privire la cumpătare în toate lucrurile este opusă obiceiurilor și plăcerilor lor.** În unele locuri, aceasta a fost **marea piatră de poticnire în calea determinării poporului de a cerceta, și practica și promovarea reforma sanitară. Nici un om nu ar trebui să fie pus deoparte ca învățător al poporului atâta vreme cât învățătura sau exemplul lui contrazice mărturia pe care Dumnezeu a dat-o slujitorilor Săi să o ducă cu privire la dietă,** deoarece lucrul acesta va aduce confuzie. **Nepăsarea lui față de reforma sanitară îl face nevrednic de a sta ca sol al Domnului. ” 6T 378.**
- „Să nu dăm o mărturie hotărâtă împotriva unui apetit stricat? Dorește vreunul din cei ce sunt slujitori ai Evangheliei, care vestesc adevărul cel mai solemn din câte au fost date muritorilor, să dea un exemplu întorcându-se la oalele cu carne ale Egiptului? **Doresc cei care sunt plătiți cu zecimea din casa vistieriei lui Dumnezeu să-și îngăduie prin satisfacerea eului să otrăvească curentul dătător de viață ce curge prin venele lor?** Vor nesocoti ei lumina și avertizările pe care li le-a dat Dumnezeu? Sănătatea corpului trebuie să fie privită ca fiind un lucru esențial pentru creșterea în har și dobândirea unei firi calme, echilibrate. Dacă nu îngrijim de stomac așa cum trebuie, formarea unui caracter demn, moral va fi împiedicată. Creierul și nervii sunt corelați cu stomacul. Mâncatul și băutul greșit au ca rezultat gândirea și acțiunea greșită.” CD 404

Bănuieli că zecimea nu e folosită corespunzător:

- „Unii au fost nemulțumiți și au zis: „**N-am să mai dau zecimea:** deoarece n-am încredere că lucrurile sunt bine administrate la centrul lucrării”. Dar veți jefui voi pe Dumnezeu pentru că gândiți că administrarea lucrării nu este așa cum trebuie? Faceți plângerea voastră, clar și deschis, în spiritul cel bun, la cei în drept. Trimiteți petițiile voastre ca lucrurile să fie îndreptate și puse în ordine; dar **nu vă retrageți de la lucrarea lui Dumnezeu,** și nu vă dovediți necredincioși, pentru că alții nu se poartă drept.” 9T 249
Din nefericire pentru mulți oameni e vorba doar de bănuieli, nu de ceva concret. Găsirea de motive pentru a nu mai da zecimea deloc, niciunde, e suficient de răspândită. Avertizarea este însă foarte clară: nu dăm oamenilor zecimea ci lui Dumnezeu și a decide să nu mai dai zecime înseamnă a-L jefui pe Dumnezeu. Așa cum se va putea vedea din alte pasaje inspirate, atunci când sunt dovezi clare că agenții umani care administrează zecimea se dovedesc a fi necredincioși sau chiar luptă împotriva adevărului, ei nu mai sunt slujitorii lui Dumnezeu și zecimea nu ar mai trebui să ajungă la aceștia. Dar situația acesta nu ne absolvă de a nu mai pune deoparte zecimea pentru Dumnezeu și a o trimite acolo unde este mare nevoie de ea și va fi folosită corespunzător.

Încurajează Dumnezeu o atitudine indiferentă față de modul în care agenții umani administrează zecimea?

Sunt chemați membrii bisericii să pună întrebări în legătură cu administrarea banilor? Cei care se numesc slujitori ai lui Dumnezeu trebuie evaluați și chiar îndepărtați din lucrare dacă se dovedesc nevrednici, împotriviți față de adevăr și prin urmare nu ar trebui remunerați din zecime?

- “**Bisericile trebuie să se trezească. Membrii trebuie să se trezească din somn și să înceapă să întrebe: Cum sunt folosiți banii pe care îi dăm la trezorerie? Domnul dorește să se facă o examinare atentă. Sunt toți mulțumiți de lucrarea făcută în ultimii**

cincisprezece ani? Unde este dovada conlucrării cu Dumnezeu? Unde în bisericile noastre s-au auzit rugăciuni pentru ajutorul Duhului Sfânt? Nemulțumiți și dezamăgiți, ne întoarcem privirea de la această scenă.

Bisericile și instituțiile noastre trebuie să se întoarcă în punctul unde au fost înainte ca alunecarea în jos să aibă loc datorită faptului că au început să se încreadă în om și să facă din om sprijinul lor. Nu am văzut destul înțelepciunea omenească la lucru? Nu-L vom căuta acum pe Dumnezeu cu stăruință și simplitate, pentru a-I sluji cu toată inima, mintea și puterea?” **The Kress Collection, pg. 120** “Sunyside,” Cooranbong, June 18, 1900

- **“Dacă oamenii nu reușesc să se educe pentru a fi lucrători în via Domnului, ar fi mai bine să ne lipsim de ei decât să-i păstrăm. Ar fi o politică proastă aceea de a sprijini cu mijloace din vistieria Domnului pe aceia care de fapt murdăresc și vatămă lucrarea Sa și care coboară în mod constant standardul creștinismului.** Pentru ca un bărbat să devină un predicator de succes, este esențial ca acesta să aibă ceva mai mult decât o cunoaștere din cărți. Lucrătorul pentru suflete are nevoie de integritate, inteligență, sânguință, energie și tact. Toate acestea sunt vitale pentru succesul unui slujitor al lui Hristos. Nici un om nu poate fi inferior cu aceste calități, ci va avea o influență puternică.” **3T 553**
- **“Vaiuri teribile** sunt adresate celor care **predică adevărul dar nu sunt sfințiți prin el și de asemenea celor care consimt să accepte și să păstreze pe cei nesfințiți să lucreze pentru ei prin cuvânt și doctrină.” 1T 261, 262** Aici se poate observa responsabilitatea pe care o au membrii bisericilor locale de a-i evalua și la nevoie respinge pe cei care se numesc slujitori ai lui Dumnezeu dar care în realitate nu sunt. Un vai este rostit în dreptul celor care tratează cu indiferență această răspundere.
- **Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să aibă adevărul în inima lor, pentru ca să-l poată prezenta cu succes altora. Ei trebuie să fie sfințiți prin adevărul pe care îl predică, altfel nu vor fi decât pietre de poticnire pentru păcătoși.** Cei care sunt chemați de Dumnezeu să slujească lucrurilor sfinte sunt chemați să fie curați cu inima și sfințiți în viață. „Curățați-vă, cei ce purtați vasele Domnului”(Isaia 52, 11). Dacă Dumnezeu pronunță un vai pentru cei ce sunt chemați să predice adevărul, și refuză să asculte, un vai și mai greu rămâne asupra celor care iau asupra lor această lucrare sacră fără mâini curate și fără inimi curate. După cum există vaiuri pentru cei care predică adevărul, în timp ce ei nu sunt sfințiți în inimă și viață, tot așa **există vaiuri pentru cei care primesc și-i mențin pe cei nesfințiți în poziții pe care ei nu le pot deține.** Dacă Duhul lui Dumnezeu n-a sfințit și n-a curățit mințile și inimile celor care slujesc la lucrurile sfinte, ei vor vorbi în acord cu experiența nedesăvârșită și deficientă, și sfaturile lor **îi vor îndepărta de Dumnezeu pe cei care privesc la ei și se încred în judecata și experiența lor.** 2T 552 În acest context administrația bisericii are o răspundere înfricoșătoare: aceea de a se asigura că nu „menține pe cei nesfințiți în poziții pe care ei nu le pot deține”.

Administrarea zecimii, apeluri adresate direct comunităților, sprijinirea lucrătorilor care nu sunt remunerați de către Conferințe

O serie de mesaje au fost scrise de pana inspirată în contextul înființării școlii Madison în SUA, în statul Tennessee, nu departe de orașul Nashville, în câmpul de Sud, așa cum este menționat în diverse scrisori. În alte articole dedicate istoriei acestei școli puteți afla amănunte despre caracterul deosebit al acesteia. A fost prima școală adventistă independentă, în sensul că nu era sub autoritatea, conducerea și finanțarea organizației bisericii. De asemenea, a fost singura școală adventistă unde Ellen White a fost de acord să facă parte din echipa de conducere. A fost un proiect pe care mesagerul lui Dumnezeu l-a

sprijinit din toate punctele de vedere: financiar, sfătuire, apeluri la adresa conducerii bisericii pentru a înceta obstrucționarea lucrării școlii și strângerea de fonduri direct de la membrii comunităților. Conducerea bisericii nu a fost deloc încâtată de caracterul deosebit al acestei școli, de statutul ei juridic, de filosofia de educație aplicată. Pasajele următoare sunt scrise în acest context.

Scrisoarea către fratele Watson și problema zecimii

După această introducere veți putea lectura o scrisoare pe care Ellen White a trimis-o fratelui **Watson** în 1905, timp în care acesta era **președintele Conferinței Colorado a Bisericii Adventiste**. (vă oferim atât conținutul ei în limba română cât și în engleză, așa cum apare în original).

Contextul istoric al scrisorii: Câțiva lucrători adventiști care se susțineau singuri (eng. *Self-supporting*) încercau să facă lucrarea misionară în partea de sud a Statelor Unite, pe care Ellen White o recomanda, dar care nu era făcută și nici sprijinită de către organizația bisericii. În scrisori adresate de EW acestor lucrători, dânsa le spunea că dacă biserica nu îi sprijină financiar, ar trebui să se adreseze membrilor din comunități cu privire la nevoile lor urgente și să solicite fonduri. În timpul unei deplasări în Colorado aceștia au procedat întocmai, spunând despre nevoile lor și li s-au dat bani din zecime. După aceasta s-au întors cu aceste fonduri și le-au întrebuințat în zona în care își desfășurau lucrarea. Fratele Watson, auzind ce s-a întâmplat, a fost foarte supărat. **Le-a scris acestor lucrători că banii aparțineau Conferinței și nu puteau merge direct la acești lucrători care se întrețineau singuri așa cum se procedase. În acest moment intervine EW și scrie o scrisoare fratelui Watson în care subliniază câteva principii legate de modul în care trebuie colectată și întrebuințată zecimea.** Dânsa afirma că: (1)fratele Watson greșea prin faptul că vorbea și dădea indicații împotriva celor întâmplate, (2) de mai mulți ani dânsa procedase la fel, (3) modul în care dânsa acționase se datora faptului că Dumnezeu i-a spus să o facă, (4) nu ar trebui să se facă mare caz de cele întâmplate, (5) cei care trebuiau să fie sprijiniți prin zecime în acest fel (adică zecimea să le fie dată direct și nu Conferinței care să plătească doar pe angajații ei) erau cei care făceau lucrarea care trebuia făcută dar care nu erau sprijiniți oficial de către biserică, (6) zecimea dată în felul acesta nu este socotită de Dumnezeu că a fost „reținută” (7) zecimea dată pe această cale merge în „casa visteriei Domnului”, (8) EW nu a descurajat pe alții să procedeze la fel, (9) EW a apreciat pe cei care s-au simți îndemnați să procedeze așa pentru că zecimea era dată unde era cea mai mare nevoie pentru a se face o lucrare care fusese neglijată (10) aceasta era o lucrare pe care „Domnul a spus să o fac atât eu cât și alte persoane” (11) nimeni nu ar trebui să facă o practică din strângerea zecimii (12) cei care sunt convinși că trebuie să dea banii lucrătorilor care se auto-susțin și nu Conferinței și salariaților ei, să meargă înainte (13) biserica nu trebuie să se opună acestei practici sau să penalizeze în vreun fel pe cei care fac acest lucru din convingere.

Modul de întrebuințare a zecimii

Mountain View, California, 22 ianuarie 1905

„Frate Watson,

Aș vrea să-ți spun să fii atent la ceea ce faci. Nu procedezi cu înțelepciune. Cu cât spui mai puțin despre zecimea care a fost dată celui mai neglijat și celui mai descurajat câmp misionar din lume, cu atât e mai bine.

Mi-a fost arătat cu mai mulți ani în urmă că zecimea mea trebuia să fie pusă de-o parte de către mine pentru a ajuta lucrători albi și lucrători de culoare care erau neglijați și care nu primeau suficient spijin financiar pentru a-și întreține familiile. Când mi-a fost atrasă atenția spre lucrători în vârstă, albi sau negri, m-am angajat să cercetez nevoile lor și să le acopăr. Aceasta a fost lucrarea mea specială, și am făcut acest lucru pentru un număr de situații. Nimeni să nu facă publicitate faptului că în situații speciale zecimea este folosită în modul acesta.

Cu privire la lucrarea pentru oamenii de culoare din Sud, acel câmp misionar a fost și încă este privat de mijloacele care ar trebui să vină pentru lucrătorii acestui câmp. Dacă au fost cazuri în care surorile noastre au păstrat zecimea lor pentru spijinirea celor care lucrau pentru oamenii de culoare din Sud, fie ca toți cei ce se socot înțelepți să-și păstreze cumpătul.

Eu însămi am păstrat zecimea pentru cazurile cele mai nevoiașe care mi-au fost aduse la cunoștință. Am fost instruită să procedez astfel; și pentru că banii nu sunt opriți să meargă în casa visteriei Domnului, nu este o chestiune asupra căreia trebuie să comentăm pentru că asta ar însemna să dau detalii despre aceste lucruri și nu aș vrea să o fac pentru că nu este cel mai bun lucru care trebuie făcut.

Unele cazuri mi-au fost păstrate în atenție timp de ani de zile și am acoperit nevoile lor din zecime, așa cum mi-a arătat Dumnezeu să fac. Și dacă vreo persoană îmi va spune: **Sora White, doriți să-mi îndrumați zecimea unde știți că e cea mai mare nevoie?, voi răspunde că Da, o voi face, și chiar așa am și procedat. Apreciez pe acele surori care au întrebuințat zecimea lor unde este cea mai mare nevoie de ajutor pentru a face o lucrare care a fost neglijată;** dacă se va face publicitate acestei chestiuni, va crea o informare care ar fi mai bine să fie lăsată așa cum este. Eu însămi nu fac publicitate acestei lucrări pe care Domnul m-a instruit atât pe mine cât și pe alte persoane să o facem.

Îți trimit acesre rânduri ca să nu faci o greșală. Diverse circumstanțe modifică situația. Nu aș sfătui pe nimeni să facă o practică din adunarea zecimii. **De ani de zile însă au fost și sunt încă persoane care au pierdut încrederea în modul în care se folosește zecimea și au pus-o în mâinile mele și mi-au spus că dacă nu o voi accepta atunci ei înșiși o vor trimite familiilor celui mai nevoiaș lucrător pe care îl vor întâlni. Am acceptat banii, le-am dat o chitanță pentru ei și ulterior i-am informat despre modul în care zecimea a fost întrebuințată.**

Îți scriu aceste rânduri ca să îți păstrezi calmul și să nu te agiți și să faci publicitate acestei chestiuni, pentru ca nu cumva și mai mulți să le urmeze exemplul". [adică exemplul celor care administrează singuri zecimea]

Mai jos puteți lectura și textul original, în limba engleză:

THE USE OF THE TITHE

1. Mountain View, CA - Jan. 22, 1905

Elder Watson:

My brother, I wish to say to you, Be careful how you move. You are not moving wisely. The least you have to speak about the tithe that has been appropriated to the most needy and the most discouraging field in the world, the more sensible you will be.

It had been presented to me for years that my tithe was to be appropriated by myself to aid the white and colored ministers who were neglected and did not receive sufficient

properly to support their families. When my attention was called to aged ministers, white or black, it was my special duty to investigate into their necessities and supply their needs. This was to be my special work, and I have done this in a number of cases. No man should give notoriety to the fact that in special cases the tithe is used in that way.

In regard to the colored work in the South, that field has been and is still being robbed of the means that should come to the workers of that field. If there has been cases where our sisters have appropriated their tithe to the support of the ministers working for the colored people in the South, let every man, if he is wise, hold his peace.

I have myself appropriated my tithe to the most needy cases brought to my notice. I have been instructed to do this; and as money is not withheld from the Lord's treasury, it is not a matter that should be commented upon; for it will necessitate my making known these matters, which I do not desire to do, because it is not best.

Some cases have been kept before me for years, and I have supplied their needs from the tithe, as God has instructed me to do. And if any person shall say to me, Sister White, will you appropriate my tithe where you know it is most needed? I shall say, Yes, I will; and I have done so. I commend those sisters who have placed their tithe where it is most needed to help to do a work that is being left undone; and if this matter is given publicity, it will create knowledge which would better be left as it is. I do not care to give publicity to this work which the Lord has appointed me to do, and other to do.

I send this matter to you so that you shall not make a mistake. Circumstances alter cases. I would not advise that any should make a practice of gathering up tithe money. But for years there have now and then been persons who have lost confidence in the appropriation of the tithe who have placed their tithe in my hands, and said that if I did not take it they would themselves appropriate it to the families of the most needy ministers they could find. I have taken the money, given a receipt for it, and told them how it was appropriated.

I write this to you so that you shall keep cool and not become stirred up and give publicity to this matter, lest many more shall follow their example.

(Signed) Ellen G. White

- “În trecut, un grup de oameni a încercat să aibă **controlul tuturor mijloacelor** care vin din partea bisericilor și au folosit aceste mijloace într-un mod foarte disproporționat, ridicând clădiri foarte costisitoare acolo unde astfel de clădiri mari nu erau necesare și nici cerute, și au lăsat locuri mai nevoiașe să ducă lipsă de ajutor și încurajare... **Timp de ani de zile a fost urmată aceeași rutină , aceleași „canale oficiale”, și lucrarea lui Dumnezeu a fost împiedicată în mare măsură.** Planurile înguste care au fost urmate de cei care nu au o judecată clară, sfințită, au condus la un **rezultat care nu este aprobat de Dumnezeu.** Dumnezeu cheamă la reformă și redeșteptare. **„Canalele oficiale” nu au realizat lucrarea pe care Dumnezeu dorește să o vadă îndeplinită.** Fie ca reforma și redeșteptarea să producă schimbări constante... Fie ca orice jug să fie distrus. **Fie ca oamenii să se trezească la conștientizarea că au o răspundere individuală.** Situația prezentă este suficientă pentru a demonstra tuturor celor care au cu adevărat spirit misionar că acele „canale oficiale” se pot dovedi un eșec și o cursă. Dumnezeu să ajute poporul, grupul de „regi” care au îndrăznit să-și asume răspunderi atât de mari pe care niciodată nu ar trebui să le mai exercite puterea lor nesfințită prin intermediul așa numitelor „canale oficiale”. Prea multă putere a fost investită în agenți omenești neînviați și nereformați. Să nu se mai permită ca egoismul și pofta să conducă lucrarea care trebuie făcută pentru a îndeplini marea și nobila însărcinare pe care Hristos a dat-o fiecărui ucenic...

Să continue să aibă putere „canale oficiale”, care spun că orice minte trebuie să fie controlată de către două sau trei minți de la Battle Creek? Strigătul din Macedonia vine din toate părțile lucrării. Să meargă oamenii la aceste „canale oficiale” pentru a vedea dacă li se permite să lucreze, sau să meargă și să lucreze cât mai bine cu putință, depinzând doar de propriile abilități și de ajutorul Domnului, începând cu umilință să creeze un interes față de adevăr în locuri în care nu s-a făcut nimic pentru a da avertizarea?

Domnul i-a încurajat pe cei care au pornit asumându-și răspunderea să lucreze pentru El, cu inimile pline de dragoste pentru sufletele gata să piară. Un adevărat spirit misionar va fi dat celor care caută pe Dumnezeu și pe Isus Hristos. Domnul este viu și stăpânește. Tinerilor, mergeți în locurile spre care vă îndreaptă Duhul Domnului. Lucrați cu mâinile voastre, întrețineți-vă singuri, și pe măsură ce aveți ocazia, proclamați mesajul de avertizare.

Domnul a binecuvântat lucrarea lui J.E. White pe care a încercat să o facă în Sud.

Dumnezeu să facă să nu fie auzite acele voci care s-au ridicat atât de repede să spună că toți banii investiți în lucrare trebuie să treacă prin canalul oficial de la Battle Creek. Oamenii cărora Dumnezeu le-a dat mijloacele Sale sunt răspunzători doar în fața Lui. Este privilegiul lor să ofere ajutor și asistență directă misiunilor. Din cauza administrării defectuoase a mijloacelor, câmpul misionar din Sud nu se prezintă mai bine astăzi.

Nu socotesc a fi de datoria ramurii lucrării din Sud, prin publicarea și distribuirea cărților, să fie sub controlul editurilor noastre. **Dacă se pot găsi căi pentru a reduce costul publicării și al distribuției cărților, să se meargă înainte.**

Trebuie să spun, fratele meu, că nu am nici o dorință să văd lucrarea din Sud mișcându-se înainte prin vechile canale oficiale. Când văd cât de puternică este ideea că metodele din trecut de a ne ocupa de cărțile noastre trebuie urmate, pentru că ceea ce s-a făcut trebuie continuat să se facă, nu doresc să încurajez ca vechile metode să continue. Lăsați ca cei care lucrează în Nashville să împlinească voia lui Dumnezeu în umilință. Sper sincer să aibă loc schimbări după cum situația o cere.” **Spaulding Magan Collection, 174-177.**

- “Cu privire la Conferința noastră, se repetă continuu că ea este vocea lui Dumnezeu și de aceea totul trebuie să fie adus la cunoștința Conferinței și să se asculte vocea Conferinței cu privire la permiterea sau restricționarea a ceea ce se poate face sau nu în diverse câmpuri misionare... **Am auzit destul, din belșug, că „totul trebuie să se facă prin canalele oficiale”. Când vedem că aceste canale oficiale se schimbă și se purifică și se curățesc, și că Dumnezeu cerurilor modelează aceste canale oficiale, atunci este datoria noastră să întărim aceste canale oficiale. Dar atunci când vedem că mesaj după mesaj este primit dar nu se face nici o schimbare ci toate rămân așa cum au fost, atunci este evident că trebuie adus sânge proaspăt în canalele oficiale...** Domnul dorește ca Duhul Său să intre înăuntru. Vrea ca **Duhul Sfânt să fie regele... nu trebuie să fie regi în mijlocul lor.** Nici un om nu trebuie să aibă dreptul de a-și întinde mâna să spună „*Nu, tu nu poți merge acolo; nu te vom sprijini dacă mergi acolo*”. De ce? **Ce aveți voi de-a face cu sprijinirea? Au creat ei mijloacele?** Banii vin de la oameni și din câmpuri nevoiașe. Vocea lui Dumnezeu mi-a spus să-i instruiesc să meargă la oameni și să le spună despre nevoile lor, și să ajute pe toți să lucreze acolo unde găsesc un loc să lucreze, pentru a întări lucrarea în orice loc unde pot să o facă. [aceste ultime remarci se referă la conducătorii școlii Madison, școală independentă sprijinită de EW, care au fost îndemnați de EW să ceară ajutor financiar direct de la comunități, fără acordul sau informarea Conferinței]” **Spaulding Magan Collection, pg. 162-168, 1901.** (mesaj intitulat *Putere împărătească*)
- “Mă întrebi ce ar trebui să faci cu privire la faptul că foarte puțin ajutor este oferit departamentului lucrării unde activezi. Aș spune: **Încrede-te în Domnul.** Există o modalitate rânduită pentru voi pentru a avea ajutor pentru câmpul din Sud. **Fă apel la oameni.** Acesta

este singurul mod de lucru pe care-l poți urma, în circumstanțele date. Nu trimite nici un fel de informare cu privire la situație prin intermediul publicațiilor noastre religioase pentru că nu vei avea izbândă. **Trimite apelul direct la oameni.** Căile lui Dumnezeu nu trebuie să fie obstructionate de căile omului. Sunt persoane care au mijloace financiare și care vor oferi atât sume mari cât și sume mici. **Acești bani să vină direct la lucrarea voastră lipsită de mijloace. Domnul nu a precizat nici un canal oficial prin care mijloacele ar trebui să treacă.**” Spaulding & Magan Collection, pg. 498.

- **“Nu vă faceți griji că unele sume merg direct la cei care încearcă să facă lucrare misionară în mod discret și eficient. Nu e nevoie ca toți banii să fie administrați de către o singură agenție sau organizație.** Sunt multe lucruri care trebuie făcute pentru cauza lui Dumnezeu. Trebuie cerut ajutor din orice sursă posibilă. Sunt oameni care pot face lucrarea de strângere de fonduri pentru cauză, iar atunci când aceștia acționează conștiincios și în armonie cu sfaturile conluțătorilor din câmpul pe care îl reprezintă, nici o restrângere nu ar trebui să fie exercitată asupra lor. Ei sunt conlucrători cu Cel ce Și-a dat viața pentru salvarea de suflete... **Celor din Conferințele noastre care au simțit că au autoritatea să interzică strângerea de mijloace în anumite teritorii le spun acum: Această chestiune a fost prezentată înaintea mea în repetate rânduri. Acum dau mărturie în numele Domnului către cei vizați. Oriunde ați fi, opriți interzicerea aceasta.** Lucrarea lui Dumnezeu nu trebuie să fie împiedicată în felul acesta. **Dumnezeu a fost slujit cu credincioșie de către acești oameni pe care voi îi supravegheați și criticați. Ei sunt oameni care se tem de Dumnezeu și Îl onorează, sunt împreună lucrători cu El. Dumnezeu să vă ferească să puneți vreun jug pe gâtul slujitorilor Săi.** Este privilegiul acestor lucrători să accepte daruri și împrumuturi pe care să le investească în a face o lucrare importantă care trebuie să fie făcută. Această povară a responsabilității pe care unii au presupus că Dumnezeu a pus-o asupra lor prin poziția lor oficială, nu a fost niciodată pusă. Dacă oamenii ar sta liberi pe platforma înaltă a adevărului, nu vor accepta responsabilitatea de a face reguli prin care să împiedice și să îngreuească pe lucrătorii aleși de Dumnezeu în lucrarea lor de pregătire de misionari.[aceste avertizări dure sunt adresate conducerii bisericii în momentul în care a încercat să oprească adunarea de fonduri pentru Școala Misionară Madison, care nu se afla sub umbrela și autoritatea bisericii, dar care avea sprijinul total al lui Dumnezeu și al profetului lui Dumnezeu]” **Spaulding-Magan Collection, pg. 419-424.** (Jan. 6, 1908).